

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **D. S.,**
bytem ,

zastoupen Mgr. Janem Švarcem, advokátem,
Vodičkova 695/24, Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2020/65340-911, ze dne 31. 3. 2020,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu, č. j. 81545/20/AB, ze dne 15. 1. 2020, o nepřiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 31. 7. 2019.
2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žádost o příspěvek na bydlení byla prostřednictvím datové schránky úřadu práce doručena dne 1. 11. 2019. Na základě této skutečnosti lze dle žalovaného uplatnit nárok na uvedenou dávku ode dne 1. 8. 2019, nikoli od 31. 7. 2019. Žalovaný však mylně vyvozuje, že dnem zahájení řízení o dávce je den doručení žádosti orgánu prvního stupně. Dnem zahájení žádosti je den dodání žádosti do jeho datové schránky, tedy den 31. 10. 2019. Žalovaný dále tvrdí, že žalobce nedoložil úhradu za nájemné a služby, bylo dodáno pouze potvrzení od majitelky bytu, že zaplatil vždy 5. den v měsíci nájemné 13 419 Kč a zálohu na služby 4 004 Kč měsíčně za měsíce 1-9/2019. Žalobce má za to, že tímto výši úhrad řádně doložil, jelikož předložil potvrzení druhé strany smlouvy, že cena za nájemné byla plněna. Zákon o státní sociální podpoře navíc dokládání úhrad jako přílohu žádosti o dávku nevyžaduje. Žalovaný dále tvrdí, že žalobce doložil „Měsíční předpis záloh“ a „Vyúčtování záloh za období 1/2018-12/2018“ na byt, avšak předpis záloh byl předepsán majitelce bytu, nikoli majitelkou bytu účastníku řízení. Vyúčtování záloh bylo vystaveno opět majitelce bytu, nebylo vystaveno majitelkou bytu účastníku řízení. Účastník řízení tak nesplnil doložení požadovaných skutečností. K tomu žalobce namítá, že žalobce se ve sjednané nájemní smlouvě s pronajímatelkou dohodli, že měsíční předpis záloh (změnový list) i vyúčtování služeb předkládaný pronajímatelkou nájemci bude totožný s dokumenty předkládanými společenstvím vlastníků jednotek pronajímatelce, jak vyplývá z čl. V odst. 2 nájemní smlouvy. Žalobce předložením dokumentů vystavených společenstvím vlastníků jednotek doložil rovněž výši záloh a vyúčtování stanovených pronajímatelkou. Rovněž z tohoto důvodu je rozhodnutí nezákonné pro nesprávné zjištění skutkového stavu. Žalovaný dále tvrdí, že žalobce byl vyzván k doložení nájemní smlouvy nebo potvrzení o trvání nájemního vztahu. Odvolací orgán ze spisové dokumentace zjistil, že účastník řízení sice doložil smlouvu o nájmu bytu, avšak datovanou ke dni 1. 7. 2018. Potvrzení o trvání nájemního vztahu nedoložil, tudíž nesplnil požadovanou skutečnost uloženou mu úřadem práce. Žalobce však má za to, že nebyl povinen dokládat potvrzení o trvání nájemního vztahu, jelikož smlouva se automaticky prodlužuje vždy o 1 rok, neprojeví-li jedna ze stran vůli smlouvu ukončit. Neexistuje žádný dokument, který by přímo vznikl v případě trvání nájemního vztahu. Pronajímatelka není povinna žalobci vystavovat takováto potvrzení o trvání nájemního vztahu. Z formulářů předložených žalobcem i z potvrzení o přijatých platbách pronajímatelem, které žalobce předložil, vyplývá, že nájem ukončen nebyl. Má-li orgán prvního stupně pochybnosti o jeho trvání, může vyzvat pronajímatelku k jejímu vyjádření podle zákona o státní sociální podpoře, nemůže však nájemci odeprít nárok na dávku z důvodu, který je mimo jeho dispozici. Rovněž i z tohoto důvodu je rozhodnutí nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce požádal o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s nárokem od 31. 7. 2019. K žádosti nedoložil žádné doklady. Výzvou ze dne 20. 11. 2020 byl žalobce vyzván k opravě data v žádosti, neboť datum neodpovídalo tříměsíční lhůtě, za kterou lze dávku zpětně přiznat, a dále k doplnění čísla bytu. Dále byl vyzván k doložení dokladu o výši příjmu za druhé čtvrtletí 2019, předložení dokladů o výši nákladů na bydlení za druhé čtvrtletí 2019, evidenčního listu, dokladů prokazujících zaplacení nákladů na bydlení, vyúčtování služeb a energií a nájemní smlouvy či potvrzení o

pokračování nájmu. Dne 3. 12. 2019 zaslal žalobce datovou schránkou doplnění žádosti, ve které doplnil číslo bytu, datum podání žádosti ponechal nezměněno. Dále doložil prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávku za třetí čtvrtletí 2019, doklad o výši nákladů na bydlení za druhé a třetí čtvrtletí 2019 a potvrzení majitelky bytu, že vždy k 5. v měsíci zaplatil nájemné ve výši 13 419 Kč a zálohu za služby ve výši 4 004 Kč za měsíce leden – září 2019. Dále doložil měsíční předpis záloh a vyúčtování záloh za období roku 2018 vystavený majitelce bytu. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil všechny potřebné doklady, mu nebyla dávka přiznána. Žalovaný poukázal na § 25 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále též „zákon o státní sociální podpoře“), podle kterého musí být náklady na bydlení pro nárok a výši příspěvku na bydlení rozepsány na jednotlivé položky podle odst. 1, náklady za plnění poskytované s užíváním bytu se prokazují podrobným rozpisem jednotlivých služeb. Náklady placené zálohově musí být v pravidelném zúčtovacím období zúčtovány. Žalobce dle žalovaného nedoložil úhradu nákladů na bydlení rozepsané položkově dle § 25 odst. 2 zákona, doložil pouze potvrzení majitelky o úhradě nájemného a úhrad za služby, které nebyly rozepsány. Měsíční předpis záloh a vyúčtování záloh jsou rozepsány na majitelku bytu, nikoli majitelkou žalobci, správní orgán proto neměl za prokázané, že žalobce hradil tytéž zálohy a měl shodné vyúčtování jako majitelka bytu. Žalobce rovněž nedoložil platnou nájemní smlouvu. Nájemní smlouva byla uzavřena na jeden rok od 1. 7. 2018 do 30. 6. 2019 s možností prodloužení o jeden rok, pokud jedna ze stran neoznámí svou vůli nájem znovu neujednat. Proto správní orgán I. st. ověřoval trvání smlouvy. Vzhledem k tomu, že příspěvek na bydlení je vázán na existenci vlastnického nebo nájemního vztahu k bytu, má žalovaný za to, že je legitimní vyžadovat doložení tohoto vztahu. Potvrzení o platbě podle žalovaného trvání vztahu neprokazuje. Vzhledem k tomu, že se jedná o skutečnost, která je rozhodná pro nárok na dávku, je pronajímatel povinen takovou informaci podle § 63 zákona o státní sociální podpoře sdělit. Pokud by pronajímatel odmítl potvrzení žalobci vydat, vyzval by jej k tomu úřad práce. Taková situace však nenastala, žalobce nesdělil, že by mu pronajímatel vydat doklad odmítl. Dávka nebyla žalobci přiznána, neboť nesplnil povinnosti uvedené ve výzvě a nedoložil skutečnosti rozhodné pro nárok dle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře.

4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
5. K námitkám žalobce soud konstatuje, že předpokladem přiznání příspěvku na bydlení je posouzení příjmu dotyčného. Za účelem posouzení nároku na příspěvek na bydlení je dotyčný žadatel povinen správním orgánům doložit veškeré pro posouzení rozhodné skutečnosti.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce požádal o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s nárokem od 31. 7. 2019. K žádosti nedoložil žádné doklady. Výzvou ze dne 20. 11. 2019 byl žalobce vyzván k opravě data v žádosti v oddíle C, doplnění čísla bytu a státní příslušnosti. Dále byl vyzván k doložení dokladu o výši příjmu za druhé čtvrtletí 2019, předložení dokladů o výši nákladů na bydlení za druhé čtvrtletí 2019, evidenčního listu, dokladů prokazujících zaplacení nákladů na bydlení za druhé čtvrtletí 2019, vyúčtování služeb a energií a nájemní smlouvy či potvrzení o pokračování nájmu. Dané měl žalobce doložit do 8 dnů od doručení výzvy, přičemž výzva mu byla doručena 21. 11. 2019. Dne 3. 12. 2019 zaslal žalobce datovou schránkou doplnění žádosti, ve které

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

doplnil číslo bytu, státní příslušnost, datum, odkdy požaduje příspěvek, ponechal nezměněno. Dále doložil prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky za třetí čtvrtletí 2019, doklad o výši nákladů na bydlení za druhé a třetí čtvrtletí 2019 a potvrzení majitelky bytu, že vždy k 5. v měsíci zaplatil nájemné ve výši 13 419 Kč a zálohu za služby ve výši 4 004 Kč za měsíce leden – září 2019. Dále doložil měsíční předpis záloh a vyúčtování záloh za období roku 2018 vystavený majitelce bytu, smlouvu o nájmu.

7. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu, č. j. 81545/20/AB, ze dne 15. 1. 2020, nebyl žalobci přiznán příspěvek na bydlení, neboť k výzvě úřadu nebyla předložena nájemní smlouva na období 7/19 – 6/20; nedošlo k opravě data, od kterého je v žádosti požádáno o příspěvek; nebyly předloženy doklady potvrzující zaplacení nákladů na bydlení a vyúčtování služeb. Dle rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2020/65340-911, ze dne 31. 3. 2020 žalobce nedoložil doklady požadované ve výzvě, které jsou potřebné pro vyhodnocení nároku na dávku. Žalobce dle žalovaného nedoložil potvrzení o pokračování nájemního vztahu, potvrzení o výši příjmu za 2. čtvrtletí 2019, evidenční list, vyúčtování služeb a neopravil datum, od kterého žádá o dávku.
8. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je založeno na tom, že žalobce neprokázal: příjmy za druhé čtvrtletí 2019 (1), zaplacení záloh za služby (2), trvání nájemního vztahu (3). Dále dle žalovaného žalobce „neopravil datum, od kterého je o předmětnou dávku žádáno (dílčí důvod pro nepřiznání dávky od 31. 7. 2019). Soud uvádí, že prvé tři důvody jsou sami o sobě (jednotlivě) způsobilé založit důvod pro nepřiznání požadovaného příspěvku na bydlení. Aby byl žalobce úspěšný, musí být úspěšný ohledně každého výše uvedeného výchozího důvodu zamítnutí jeho žádosti (1-3), resp. zákonnost bytí jediného z výchozích důvodů zakládá nepřiznání příspěvku na bydlení.
9. K dílčímu důvodu nepřiznání nároku od 31. 7. (námitka okamžiku podání žádosti) soud uvádí, že žalobce nijak neprokázal, že o dávku požádal datovou zprávou již dne 31. 10. 2019. Správní spis obsahuje pouze dodejku o doručení datové zprávy – žádosti o příspěvek, dle které byla zpráva doručena správnímu úřadu dne 1. 11. 2019 v 7:07 hod. Z dodejky není zřejmé, kdy byla datová zpráva podána. Vzhledem k adresátu datové zprávy, lze mít za to, že zpráva byla správnímu orgánu doručena tentýž den, jako byla odeslána. Zejména však bylo na žalobci, aby v průběhu správního či soudního řízení prokázal doručenkou ze své datové schránky, že o příspěvek požádal již dne 31. 10. 2019, a proto byl oprávněn žádat o příspěvek na bydlení již ode dne 31. 7. 2019. Což však žalobce neučinil, přestože byl ve správním řízení vyzván, aby se osobně dostavil mimo jiné za účelem opravy období, za které žádá přiznání příspěvku, neboť jej lze žádat pouze 3 měsíce zpětně od data podání. O tom, že dle správního orgánu I. stupně podal žádost dne 1. 11. 2019, byl žalobce vyznačen v odůvodnění rozhodnutí o nepřiznání příspěvku, přesto v odvolání proti tomu nic nenamítl a nepředložil výše uvedenou doručenkou. Shodně neučinil v rámci soudního řízení, kdy pouze tvrdil, že žádost podal již dne 31. 10. 2019. Dané však pouze tvrdí, aniž by ze správního spisu vyplýval opak, nebo prokázal nově předloženým důkazem. Žalobní bod o podání žádosti dne 31. 10. 2019 proto není důvodný.
10. Jak výše uvedeno, zamítavé rozhodnutí je postaveno na neprokázání příjmů, zaplacení nákladů bydlení (zálohy za služby) a titulu uhrazených nákladů (nájemní vztah), kdy vzhledem k povaze dávky se jedná o samostatně způsobilé důvody pro nepřiznání dávky. Žaloba však směřuje pouze proti neprokázání existence nájemního vztahu a výdajů s tím spojených, žaloba nesměřuje proti závěru žalobce o neprokázání příjmů žalobce, kdy jde o rozhodnou okolnost pro splnění podmínek pro přiznání příspěvku na bydlení, neboť jde o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dávku podmíněnou příjmem žadatele. Pokud nebyl žalobou napaden byt jediný, ale sám o sobě způsobilý nevyhovět žádosti žalobce, důvod rozhodnutí žalovaného, je již z tohoto důvodu žaloba nedůvodná. I kdyby totiž byla žaloba důvodná v celém rozsahu, je dán žalobou opomenutý důvod rozhodnutí – neprokázání příjmu žalobce, na základě kterého rozhodnutí žalovaného ob stojí.

11. Soud je vázán obsahem žaloby ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s., k čemuž si dovolu je odkázat také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 43/2003-38, dle kterého: *Řízení ve správním soudnictví je plně ovládáno zásadou dispoziční a je na žalobci, zda proti rozhodnutí správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, podá žalobu u soudu či nikoliv. Je pouze na žalobci, aby v případě, že se bude domáhat ochrany svých práv žalobou u soudu, v této žalobě jasně vymezil, které výroky správního rozhodnutí napadá, a v žalobních bodech pak specifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 s. ř. s.).* Bylo na žalobci, aby v žalobě dostatečně důsledně specifikoval rozsah nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě zmínil pouze část stěžejních důvodů, na kterých je postaveno rozhodnutí žalovaného, nemohl by soud jeho rozhodnutí zrušit ani v případě důvodnosti všech žalobních bodů. Soudu proto nezbyvá, aniž by posoudil důvodnost žaloby, žalobu zamítnout. Z téhož důvodu se soud námitkami o prokázání plateb za služby a prokázání nájemního vztahu nezabýval, neboť jejich případná důvodnost by sama o sobě nebyla dostatečným důvodem pro zrušení rozhodnutí, jestliže rozhodnutí žalovaného obstálo na základě žalobou nenapadeného důvodu rozhodnutí žalované – neprokázání příjmů žalobce, neboť přiznání nároku na příspěvek na bydlení je podmíněno výší příjmu žadatele (§ 24 zákona o státní sociální podpoře).
12. Soud z důvodů shora uvedených žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

V Praze dne 9. 9. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.